

Polecane książki to nie opracowania naukowe ani popularno-naukowe. Wpisują się one raczej w nurt beletrystyki, często jest to tzw. literatura faktu.

- **Higashida N., Mitchell D., Dlaczego podskakuję.**

To książka autorstwa Naokiego Higashidy – autystycznego chłopca z Japonii, napisana przez niego w wieku trzynastu lat.

Wstęp napisany został przez Davida Mitchella, który szukając pomocy dla syna chorego na autyzm, natknął się w sieci na blog Higashidy. Mężczyzna w bardzo przekonujący sposób wyjaśnia, na czym polega autyzm dla osoby z zewnątrz.

Mówi o pierwszym niepokoju rodziców, kiedy dziecko nie zachowuje się normalnie, o wizytach u lekarza i strachu przed nieznanym – bo jedyne, co kojarzy się wtedy z autyzmem to kreacja Dustina Hoffmana w "Rain Manie".

- **Jackson L., Świry, dziwadła i Zespół Aspergera.**

To znakomita, jedyna w swoim rodzaju książka, napisana przez bardzo inteligentnego trzynastolatka z zespołem Aspergera. Rodzina Lukea jest też jedyna w swoim rodzaju: ma on trzy siostry i trzech braci, z których jeden ma ADHD, a najmłodszy jest autystyczny. W ich przypadku jednak to, co wydawałoby się ciężkim doświadczeniem, stanowi tło doskonałej nauki, kształcących, wspólnych przeżyć, rozwijania wzajemnych, ciepłych uczuć, poczucia humoru i świetnej zabawy.

- **Jaworska M., Syndrom czerwonej hulajnogi.**

Wzruszająca autobiograficzna historia rodzinna, z optymistycznym, emanującym pozytywną siłą przesłaniem.

Pewnego dnia okazuje się, że Michał potrzebuje szczególnego wsparcia. Powodem kłopotów jest autyzm. Szybko staje się jasne, że rodzina zostaje sama, lekarze i pedagodzy nie potrafią albo nie chcą pomóc. Mama Michała nie chce się jednak poddać i wbrew wszystkiemu wierzy, że może się udać.

Książka o miłości. Wielkiej, prawdziwej, trudnej i tragicznej. Autentyczna historia

walki o szczęście dziecka, które inaczej rozumie świat. Opowieść o samotności, ale też nadziei. Uświadamia wagę każdej chwili.

- **Marklund A., Przyjaciele zwierząt.**

Johannes nie jest taki jak jego rówieśnicy - to siedemnastoletni autystyczny chłopiec. Za wszelką cenę chce zyskać akceptację i przychylność szkolnych kolegów. Jednak otoczenie postrzega go tylko przez pryzmat jego kłopotów w szkole, wybryków i incydentów, w które nieustannie się wplątuje. Johannes, choć bardzo się stara, nie potrafi zrozumieć innych i ciągle popełnia jakieś błędy. Wydaje się, że tylko rodzice Johanna widzą w autystycznym synu dobro i czułość. Poczucie wyobcowania oraz szczególny tok myślenia Johanna doprowadzają w końcu do tragedii...

- **Picoult J., W naszym domu.**

Nastoletni Jacob Hunt cierpi na zespół Aspergera, czyli łagodną postać autyzmu. Jacob nie umie czytać sygnałów społecznych ani wyrażać swoich myśli i uczuć, unika kontaktu wzrokowego, ma też specjalistyczne zamiłowanie, którym jest analiza kryminalistyczna. Pojawia się w miejscach, gdzie policja prowadzi śledztwo i instruuje detektywów, co należy zrobić... a do tego najczęściej ma rację. Gdy pewnego dnia policja znajduje zwłoki jego prywatnej instruktorki umiejętności społecznych, Jacob sam staje się obiektem zainteresowania detektywów. Wszystkie charakterystyczne cechy zespołu Aspergera w oczach policjantów mogą być równoznaczne z przyznaniem się do winy. Jacob niespodziewanie zostaje oskarżony o morderstwo...

- **Robinson J., Patrz mi w oczy: moje życie z zespołem Aspergera.**

U Johna Eldera Robisona w wieku dorosłym zdiagnozowano zespół Aspergera. Jego biografia to gorzka ale również zabawna historia człowieka, który ze swoich słabości potrafił uczynić ogromne zalety. Młodość autora przypadła na lata sześćdziesiąte. Po wyrzuceniu ze studiów związał się z grupami muzycznymi (m.in. KISS, Pink Floyd), dla których tworzył efekty dźwiękowe i wizualne. Na sprzecz, który tworzył Robison grali również Judas Priest, Talking Heads, Blondie. Przez

jakiś czas związał się z firmą Microvision tworzącą pierwsze gry telewizyjne. W tej chwili prowadzi firmę zajmującą się renowacją samochodów. Jego opowieść, to historia człowieka, który mimo problemów ze społecznym przystosowaniem charakterystycznym dla osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, potrafił skoncentrować się na swojej pasji i dzielić ją z innymi. Pozwala też czytelnikowi zrozumieć świat osób komunikujących się w nieco odmienny sposób.

- **Williams D., Nikt nigdzie. Niezwykła autobiografia autystycznej dziewczyny.**

Dramatyczna, fascynująca autobiografia autystycznej dziewczyny, która była dzieckiem w czasie, kiedy pojęcie „autyzm” nie było znane (lata 60. XX w.). Dziewczynka z głębokim autyzmem, żyjąca w tzw. „normalnym” środowisku, traktowana była jak dzika, szalona, głucha... Próbując przetrwać, stwarzała sobie własne światy, wykształcała mechanizmy obronne, które obecnie inspirują terapeutów pracujących z dziećmi autystycznymi.

Za:

<http://www.empik.com/>

- **Tammet D., Urodziłem się pewnego błękitnego dnia. Pamiętniki nadzwyczajnego umysłu z zespołem Aspergera**

Daniel Tammet urodził się 31 stycznia 1979 roku. W środę. Dla zwykłego śmiertelnika nie jest to szczególnie ważna informacja, ale Daniel cierpi na zespół Aspergera i zaburzenie zwane synestezją, które sprawia, że widzi kolory, kształty i faktury liczb. Dlatego data jego urodzin jest niebieska, a cyfry, które ją tworzą, kształtem przypominają gładkie otoczaki.

Daniel potrafi dokonywać obliczeń, których wynik możemy sprawdzić jedynie za pomocą komputera. Liczby są od najmłodszych lat jego najwierniejszymi przyjaciółmi – najbardziej lubi cyfrę cztery, podobnie jak on „cichą i nieśmiałą”. Daniel Tammet nie jest jednak oderwany od rzeczywistości. Opowiada o swoim niełatwym dzieciństwie i dorastaniu, a także problemach, z którymi styka się na co dzień jako dorosły człowiek. Urodziłem się pewnego błękitnego dnia daje

czytelnikowi klucz do niezwykłego umysłu człowieka dotkniętego autyzmem i szansę spojrzenia na świat jego oczami.

- **Haddon M., Dziwny przypadek psa nocną porą**

To bardzo specyficzna powieść kryminalna. Detektywem i narratorem w jednej osobie jest Christopher Boone. Ma 15 lat i cierpi na chorobę Aspergera, odmianę autyzmu. Zna się bardzo dobrze na matematyce, ale bardzo słabo na ludziach. Nigdy nie wypuścił się sam poza ulicę, przy której mieszka, lecz gdy odkrywa, że zamordowano psa sąsiadki, wyrusza w przerażającą podróż, która wywróci jego świat do góry nogami...

- **Rossiter N., Zrozumieć bez słów**

Wzruszająca opowieść o niełatwym macierzyństwie i o pewnym niezwykłym chłopcu.

Callie jest samotną młodą matką. Jej macierzyństwo nie przypomina uśmiechniętych zdjęć kobiet z dziećmi w kolorowych magazynach. Jej synek, Henry, cierpi na autyzm i ma trudności z porozumiewaniem się.

Kiedy ojciec Callie zaczyna chorować, kobieta decyduje się powrócić w rodzinne strony. Spotyka tam swoją dawną miłość – Lindena. Mężczyzna mieszka na farmie pełnej ocalonych zwierząt. Ku zaskoczeniu Callie, Henry natychmiast łąpie z nimi kontakt i z każdym dniem zaczyna się coraz bardziej otwierać...

- **Fournier J.-L., Tato gdzie jedziemy?**

Jean-Louis Fournier jest ojcem dwóch chłopców, Mathieu i Thomasa. Urodzili się w odstępie dwóch lat, obaj upośledzeni fizycznie i umysłowo. To sprawiło, że autor "dwukrotnie zaznał końca świata". Już na pierwszych stronach książki wyjaśnia: "Mówiąc o dzieciach upośledzonych, ludzie przybierają stosowną minę, jakby mówili o katastrofie. Chciałbym spróbować choć raz mówić o was z uśmiechem. Śmieszyliście mnie często i nie zawsze mimowolnie". Humorem Fournier łamie tabu i uśmierza ból. "To jedyny sposób, by przetrwać, gdy człowiek znalazł się na topliście 50 najbardziej zdesperowanych ludzi" - wyznaje. "Pomyślałem, żeby napisać list do

moich dwóch chłopców innych niż wszyscy. Żeby ludzie ich poznali, żeby zaistnieli w społeczeństwie, które ich odrzuca - przecież o takich jak oni przyjaciele się nie dowiadują, ba! uważają, że ich odejście przynosi ulgę. Chciałem wysoko wynieść Mathieu i Thomasa. Chciałem uczynić ich bohaterami książki!

Za:

<https://lubimyczytac.pl/> [dostęp: 30.03.2020 r.]